

Като плуваха, девицата дена по море то,
 промидяха са отъ далечъ нѣкоя островъ; то-
 гадъ отъ драгостъ азъ величаво благода-
 рихъ имъ то на великаго Пророка, бѣдо-
 да и научихъ Варикъ, шѣ на стареца, кои-
 то бже мѣ запретишъ да споменя нѣмъ
 на пророка; и щомъ нѣрече шѣ въ рѣчи,
 ладія-та наедно съвъ глѣтка' поплѣхъ въ
 море то. Азъ останыхъ на-врѣхъ водилъ тѣхъ
 и до вечеръ шѣ плувахъ колкошто мѣстѣхъ;
 Спробихъ са обаче една пѣтина мѣстѣ въ еднѣ
 сѣмѣ въ шѣ, море то въ да ехъ отъ
 вѣнѣ шѣ, и азъ помѣхъ западнихъ и из-
 мѣстѣхъ, когато въ-внѣзату една вѣтка
 сѣмѣа поднесе на нѣмъ рѣка' на островѣ
 и та извѣбри вънъ отъ гортъ на пѣтка. Азъ
 като сѣдѣхъ на вѣривѣ рѣка, вѣвѣкохъ
 се бѣрѣжѣмъ, да та не настѣгне друга
 вѣтка и да та вѣрѣне на вѣрѣ; и шѣ
 нѣвѣхъ вѣче здравѣ на островѣ.

На Варанъ шѣ, като се радѣхъ, из-
 бѣкохъ сѣмѣя' островъ, и накаръ ги го
 нѣмѣхъ пѣстѣ, не населенъ, и далечъ отъ
 бушѣ шѣ до 80 мѣля, което на и много на-
 издрѣ; инакъ бже украсенъ съ различни
 травѣ и плодѣ съвѣ дѣрѣвѣта, отъ плодѣ-
 ве шѣ на които убѣахъхъ колко-гождъ изма-